

af Statskassen et langt større Beløb, end man egentlig behøver for at faae de Varer, man trænger til. Naar man vil gjenneengaae den af tohundrede og nogle og halvfjerdsinds-tyve Positioner bestaaende Toldtarif, skal jeg paatage mig at vise Dem, mine Herrer, at den allerførste Deel deraf, ca. 250 Stykker, godt kan falde bort uden at det giver nogen synderlig Forskjel i Indtægterne, og naar man nøie efterseer, hvorledes disse mangfoldige forskellige Positioner ere satte i Forhold til Varesnes Værdi, skal man finde, at det er en ligesaa uflog som uretfærdig Skat, der er paalagt hele Landet ved Toldtarifsen. Jeg haaber imidlertid, at vi skulle komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, men jeg tør ikke videre beskæftige mig dermed idag, da jeg, mine Herrer, har et Punkt, som ligger mig særlig paa Hjerte, og som jeg vil anbefale til den høitagtede Finantsministers gjentagne gunstige Overveelse, hvortil jeg er saameget mere berettiget, som den høitagtede Minister paa det Bestemteste har erklæret, at han derom vilde indbringe et Lovforslag for at hæve de Ulemper, jeg nu vil paatale. Den 12te December 1867 sagde den høitagtede Finantsminister til det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgfreds (M. Andersen), at ogsaa han havde haft Opmærksomheden henvendt paa Skibsafgifterne, og Finantsministeren ytrer dernæst: „jeg haaber ogsaa i denne Session at kunne forelægge det høie Thing et Lovforslag om en Nedsættelse af Skibsafgifterne“; det var den ærede Ministers Ord. Det er mig bekjendt, at Grosserer-Societet i forrige Aar har henvendt sig til Finantsministeriet med Bøn om Nedsættelse i Skibsafgifterne og paa- viist, hvor tungende de vare for den hele nationale Industri, og for Skibsfarten, denne vigtige nationale Erhvervsfilde. Hvad er det nu, vi gjøre? Ved Loven af 4de Juli 1863 bleve Skibsafgifterne, om jeg mindes ret, satte til 3 Mk. pr. Læst, men saa forunderlige Begreber have vi her i Landet havt om Skibsfarten, at der virkelig dengang fremkom Forslag om at forhøje dem. Vi, som vilde Nedsættelsen, seirede; men desto værre fik vi kun nepst en Deel, ikke det Hele. Vi have indrommet alle Nationer fuldkommen fri Fart

heri Landet, og vi have altsaa ikke forbeholdt denne Industriegreen nogensomhelst Beskyttelse. Vi have overladt den til frit at udvikle sig, og det er fuldkommen rigtig; men hvad har man saa gjort? Istedetfor Beskyttelse har man paalagt denne Industri en aldeles uretfærdig Byrde. Der bygges ikke et Skib her i Landet, uden at alle de Gjenstande, som dertil behøves, alene med Undtagelse af Egtræ, maae fortoldes, hvilket fordyrer vore Skibe i en saadan Grad, at der kun bliver bygget meget faa deraf. Jeg skulde dog troe, at Agerbrug og Skibsfart maae betragtes som vore Hovedvelstandskilder, og at man gjør høilig Synd, naar man søger at fordærve eller standse en af disse Kilber, men det har man øiensynligt gjort ved alle de Hindringer, man har lagt paa Skibes Erhvervelse. Er der nogen Forstand, mine Herrer, i, at jeg, naar jeg vil indføre et Skib fra Udlandet, skal betale 3 Procent af Værdien i Told? Maaatte Staten ikke meget hellere sige: „Der er 3 pCt. i Præmie, fordi De formerer vor Handelsflaade“, thi det er ikke alene her i Landet, at vi behøve Fartøier til at transportere vort Gods til andre Steder; men vi behøve dem tillige for paa alle Verdens Have at kunne være til Tjeneste i Fragtfarten, og dertil have vi en særegen Anledning, idet ingen Nations Søfolk staae saa høit ansejrede som de danske, haade for deres Paalidelighed og for deres Udruelighed, hvilket medfører, at vore Fartøier ere langt mere søgte i Fragtfarten end Andre. Andre Steder har man betragtet Skibsfarten som en overordentlig vigtig Gjenstand. Vi havde den 31te Marts 1866 86,000 Skibslæster; det var hele vor Flaade, men i Norge havde man den 31te December 1866 400,000 Læster; Lønberg og Arendal havde tilfammen flere Skibslæster end hele Kongeriget Danmark. I Løbet af 1866 havde vi en meget stor Forøgelse af vor Handelsflaade, langt større end haade før og efter den Tid, idet vi da fik 5,800 Commercælæster til; men allerede i det følgende Aar falder dette, og i 1868 formerer vi kun vor Handelsflaade med 1000 Læster. Hvorledes gaar det imidlertid i Norge? Jeg nævnte før, at Norges Handelsflaade i 1866 var 400,000 Læster, og der er intet Spørgsmaal om, at den tager betydelig til.